

excludit a regno dei nisi pctm mortale. s3 maledictio excludit a regno dei: fin illud. i.ad Lor. 6. Neg3 maledicti neqz rapaces regnū dei possidebunt. ḡ maledictio est peccatum mortale. **P** dō q̄ maledictio de qua nūc loquimur ē q̄ quā nūc pñūciaſ malum cōtra aliquē vel iperādo uel optādo. velle aut̄ uel ipero mouere ad malū alteri^o. fin se r̄p̄gnat caritati q̄ diligim^o. primū volētes bonū ipſi^o. ita fin suū gen^o ē pctm mortale. t̄ tāto graui^o q̄t̄o psonā cui maledicim^o magis amare t̄ reuereri tenemur. **U**n̄ dicit Leuit. 20. Qui maledixit p̄t̄ suo t̄ marri mor te moriat. Contingit tñ verbū maledictiōis platiū ēē pctm ve niale: nel prop̄ paruitatez mali qd̄ q̄s alteri maledicēdo iprecaſ: ul̄ ēē prop̄ affectū ei^o q̄ profert maledictiōis vba dū ex leui motu ul̄ ex ludo aut surreptiōe aliquālia verba profert: q̄ pctā vboꝝ maxie et affectu pensat ut s̄ dictuꝝ ē. Et p̄ b̄ p; responſio ad oba.

Ad quartum sic procedit. Videſ q̄ maledictio sit ḡui^o pctm q̄ detractio. Maledictio. n. videt eē blasphemia qdā: vt p̄ p̄ id qd̄ dī i canonica Jude. q̄ cū Michaelarchangel^o cū diabolo disputans altercare de Moysi corpe: nō ē aulus iudi ciū iferre blasphemie. t̄ accipit blasphemia pro maledictōe fin glo. blasphemia at̄ ē ḡui^o peccatiū q̄ detractō. ḡ maledictio ē ḡui^o detrac tōne. **P**. Homicidiū ē detractōe ḡui^o ut s̄ dictuꝝ ē. s3 maledic^o ē par pctō hōicidij. Dicit. n. Riso. sup Math. Lū dixeris maledic ei t̄ domū euerte t̄ oia pire fac. nihil ab homicida differt. ḡ maledictio ē grauior q̄ de tractō. **P**. Causa peminet signo. s3 ille qui maledicit causat malū suo ipero. ille at̄ q̄ d̄ trahit solū siḡt malū iā ex̄. q̄uins ḡ peccat maledic^o q̄ detractor. **P** s̄ ē q̄ detractō nō pōt̄ bñ fieri. maledictio aut̄ fit bñ t̄ male: ut ex dictis p̄z ḡ grauior est detractō q̄ maledictio. **P** dō q̄ sicut in primo habitum ē duplex ē malū. s. culpe t̄ pene. malum qūt culpe pei^o ē ut ibidē oīsū ē. vnde dicere malū culpe pei^o est q̄ dicere malū pene dūmō sit idē modus dicendi. ad tumeliosū ḡ t̄ su surronē t̄ detractōē t̄ etiā derisorē perficit dicere malū culpe: s3 ad maledicētez prout nūc logmūr p̄tinet diceſ malū pene nō aut̄ malū culpe nisi forte sub rōne pene: nō tñ ē

idē modus dicendi. nam ad p̄dicta q̄tuor vītia p̄tinet dicere malū culpe solū enūciādo p̄ maledictionē q̄o dicit̄ malū pene: vel cau ſando vel p̄ modū iperā uel optando. ipa at̄ enūciatio culpe peccatiū ē iōstū aliqđ nocu mentū ex b̄ proximo iferē. ḡui^o aut̄ ē nocu mentū iferre q̄b̄ documentū desiderare cete ris pib̄. **T**ū detractio fin̄ cōeꝝ rōnē ḡuius peccatiū ē q̄ maledictio simplex desideriū exprimēs. maledictō q̄o q̄ sit p̄ modū imp̄y cū hēat rōnē cāe: pōt̄ eē detractōe grauior si mai^o documentū iferat q̄ sit deniḡtio fa me vel leuior: si min^o. t̄ h̄ qdē accipiēda s̄ f̄ ea q̄ p̄ se p̄tinet ad rōnē hoꝝ vitiorū. p̄nt aut̄ t̄ alia p̄ acciōs ſiderari q̄ p̄dicta vitia v̄l au gent vel minūt. **A**d p̄mū ḡ dō q̄ maledictio creature iōstū creatura ē redūdat ī deū t̄ sic p̄ ḡccōs h̄z rōnē blasphemie: nō aut̄ si ma ledicat creatura p̄ culpā t̄ eadē rō ē d̄ detrac tōne. **A**d ſecūduꝝ dicēduꝝ q̄ ſicut dictū ē. maledic^o vno^o ičludit ſideriū mali. vñ ſi ille q̄ maledicit velit malū occiſionis alteri^o de ſiderio: nō differt ab homicida: differt tñ iōstū acius exterior aliqđ adycit voluntati. **A**d tñ ſi dō q̄ rō illa procedit de maledictōe fin̄ q̄ iportat iperū.

A **E**inde ſide

randū ē de pctis q̄ ſūt circa voluntarias cōmitationes.

Et p̄ de fraudulentia q̄ cōmittit ī eptionib̄ t̄ vēditō nibus. 2° de vſura q̄ ſit ī mutuis. Circa ali as. n. cōmitationes voluntarias īt̄ iuenitur aliqđ ſp̄es pctiū q̄ diſtinguāt a rapina l̄ furto. **P** Circa p̄mū querit q̄tuor. **P** de iniusta venditōe ex pte p̄ch. 1° vtrū liceat aliqđ ven dere plus q̄ valeat. 2° de iniusta venditōe ex pte rei vendite. 3° vtrū venditor teneat vīcere vītū rei vendite. 4° vtrū licitū ſit ali qd̄ negociādo pl̄ vēdere q̄ eptū ſit.

Ad primū ſic proce

dit. Videſ q̄ alijs licite poſſit vēder r̄e pl̄ q̄ valeat. Iuſtū. n. ī cōmitatōibus humane vite fin̄ leges ciuiles del̄minat: s3 f̄ eas lici tū ē eptōri t̄ venditorū ut ſe iuicē decipiāt qd̄. qdē ſit iōstū venditor plus vendit̄ rez q̄ valeat. eptōr aut̄ min^o q̄ valeat. q̄ licitū ſit q̄ alijs vendat r̄e pl̄ q̄ valeat. **P**. Illud qd̄ ē oīb̄ cōe videſ eē nāle t̄ non eē pctm.

sz sicut Aug⁹ resert.iz.^o de tri. dictū eiusdā
mimi fuit ab oībus acceptū. Villi vult emē
z care uendere. Cui ēt cōsonat qd dī. p. 20.
Malū ē malū ē dīc oīs emporz z cū recessē
rū gloriaē. ḡlīcītū ē alīgd cari⁹ vendē z villi
emere q̄ valeat. ¶ P. Non videt eē illicitū
si ex cōnētiōe agat id qd fieri debet ex debi
to honestatis. h̄m plbz i⁹ ethicorū. in amī
citia utilis recōpenfatiō fieri debet h̄m utili
tate quā cōsecut⁹ ē ille q̄ beneficiū suscepit
q̄ gdē qnig excedit valorē rei date: sicut con
tingit cū alīgs multū re aliqua indiget: l̄ ad
piculū euitandū: uel ad aliqd cōmodū cōse
quēdū ḡlīcītū ē cōtractu emptiōis z vēditio
nis alīgd dare p̄ maiori p̄cio q̄ valeat. h̄z
h̄z qd dī Malib. 7. Dia qcūq vultis vt fa
ciāt vō boies. z vos facite illis. h̄z null⁹ vult
sibi rē vendi cari⁹ q̄ valeat. ḡ nullus d̄z alte
ri vendere rē cari⁹ q̄ valeat. R^o d̄ q̄ frau
dē adhibere ad h̄ q̄ alīgd plus iusto precio
vendat: oīo p̄ctīn ē içptū alīgs decepit p̄xi
mū i dānu ip̄i. vnde z Nulli⁹ dīc i l̄ d̄ off.
Tollēdū ē igīt i reb⁹ h̄bendis oē mendaciū
nō licitatoē venditor: nec q̄ contra felicitē
tur: emporz apponet. Si at fraus deficit tūc
de emptione z venditione duplicitē log pos
sumus. Uno⁹ h̄m se z scdm h̄emptio z ven
ditio videt eē itroducta p̄ cōi vtilitate vtrī
usq; dū. s. vnuis idiget re alteri⁹ z e⁹: sic p̄z
p̄ plbz i p̄ polit. Qd at p̄ cōi vtilitate iductū
enō d̄z ee magis i ḡuamē vni⁹ q̄ alterius. z
iō d̄z h̄z equalitate rei inter eos cōtract⁹ isti
tui. q̄titas at rei q̄i vsl h̄ois venit: mensura
tur h̄m p̄ciū datū ad qd ē inuentū nūmisma
vt dī i⁹ ethicorū. At io si uel p̄ciū excedat
q̄titatē valoris rei: uel e⁹ res excedat p̄ciū
tolles iusticie equalitas. z iō cari⁹ vendē aut
villi⁹ emere rē q̄ valeat ē h̄m se iniustū z illi
cītū. Altio⁹ possim⁹ log de emptione z yēdi
tione scdm q̄ p̄ accīs cedit in vtilitatē vni
us z derrīmetū alteri⁹. puta cū alīgs multū
idiget h̄re rē aliquā. z alī ledīsi ea careat z
i talī casu iustū p̄ciū erit ut nō solū respicī
tur ad rē q̄ vendit: h̄z ad dānu qd venditor
ex venditiōe icurrit. z sic licite poterit alīgd
vendi plusq̄ valeat h̄m se: q̄nū nō yendaſ
plusq̄ valeat h̄nti. Si vō alīgs multū iuueſ
ex re alteri⁹ quā accipit. ille vō q̄ vēdit nō
dānificat carendo re illa: nō debet eā supue
dere: qz vtilitas q̄ alteri accrescit non est ex
venditione: h̄z ex cōdītione ementis. nullus

at d^z vēdē alteri qd n̄ ē suū:licet possit ei vē
dē dānū qd patif ille iñ q ex re alteri accep
ta multū iuuat pōt ppa ipote aligd vēdēti
sugeroare:qd p̄tinet ad el^o honestatē. Ad
primum g dō q sicut s̄ dictū ē:lex hūana po
pulo daf i q sunt multi a virtute deficients
nō at daf solū virtuosis et iō lex humana nō
potuit pbibere qcgd ē ū virtutē: s̄ ei suffic
ut phibeat ea q deltruūt hoīuz cōsūctū.alia
yo hēat qf licita:nō qr ea approbet:s̄ qr ea
nō punit.sic g b̄z quasi licitu pena nō iducēt
si absqz fraude vēditor rē suā supuēdat aut
emotor yili emat nisi fit nimis excessus:qr
tūc etiā lex humana cogit ad restituendum
puta si alig s̄ fit deceptus vltra dimidiā iusti
pcū quātitatē. s̄ lex diuina nihil ipuniū
relinquit qd fit v̄tuti ūtū. qn̄ fm dīnā legē
illicitū reputat si i emptione et venditōe nō
fit eq̄litas iusticie obseruata et tenet ille q
plus b̄z:recōpensare ei q dānificat̄ ē si sit no
tabile dānū:qd ideo dico:qr iustū pcū qn̄
nō ē pūctalit̄ dec̄minat̄.s̄ magis i quadaꝝ
extimatōne cōsistit:ita q modica additio l
minutio nō videt toller̄ equalitatē iusticie
Ad secundū dō q sicut Aug^o ibidem dicit
Mim^o ille vel seipſi intuendo uſl alios ex
periendo yili velle emer̄ et care vēdere oib^o
id credidit eē cōe.s̄ quoniā renera vitū ē.
pōt qsḡ adipisci b̄mōi iusticiā quabiue re
fistat et vīcat. Et pōt exēpliū d̄ qdā ḡ modi
cū pcū de qdā libro prop̄ i grantiā postulā
ti iustū pcū dedit. qn̄ p̄z q illud cōe deside
riū nō ē nāe:s̄ vīty et iō cōe ē multis q̄ la
tā viā vīciorū icēdit. **Ad tertium dō q̄ i iu**
sticia cōmutatiua cōsiderat p̄ncipalr̄ equali
tas rei:s̄ i amicitia vīt̄ cōsiderat eq̄litas vī
litat̄.et iō recōpensatio fieri d^z scd^z vīlitate
pceptā.i emptione vero f̄z equalitatē rei.

Ad secundūz sic pro

cedit. Videat q̄ yēditio nō reddat iusta et
illicita prop̄ defectū rei vendite. Minus. n.
cetera sūt p̄sāda ī re q̄s rei sp̄s subst̄atalis
s̄z prop̄ defectū sp̄i s̄bal nō ȳ reddi yēdi
tio rei illicita: puta si aligs vendat argenteū;
aut aurū alchimicū pro vō: qd̄ ē utile ad oēi
humanos vsus ad q̄s nccūz ē argētū et amz
puta ad vasa et ad alia h̄mōi. q̄ multo min⁹
erit illicita venditio si sit defect⁹ i aligs. **P**
Defect⁹ ex pte rei q̄ ē fm̄ quātitatē maxime
videt iusticie ūriari q̄ i equalitate confitit.

quātitas ēt p mensurā cogscit. mēsure autē
rez q̄ in vīli hoīum veniūt: nō sūt dēfīnīate:
sed alicubi maiores alicubi mīores: ut p; p
p̄m in 5° ethicorū. ḡ nō pōt euitari defectū
ex pte rei vendite. t̄ ita videt̄ q̄ ex h̄ vēditō
nō reddat illicita. ¶ P. Ad defectū rei vēdi
te p̄tinet si ei cōueniēns q̄litas deest: s; ad q̄
litatē rei cogscendā regrī magna scia que
plerisq; venditorib; deest. ḡ nō reddit̄ vēdi
tio illicita prop̄ rei defectū. ¶ 33 ē qd̄ Am
b; dīc i lī de offi. Regla iūsticie manifesta
ē q̄ a vero nō declinare virū deceat bonū:
nec dāno iniusto affīce quēq; nec aliquid do
lo ānēctere rei sue. ¶ 30. dō q̄ circa rē q̄ vē
dit̄ duplex defectus considerari pōt. Unq; qd̄
fin speciē rei. t̄ hūc qd̄ defectū si venditor
cogscat i re quā vendit̄. fraude cōmittit i uē
ditione. vñ venditor illicita reddit̄. Et h̄ ē qd̄
dīc 3 quodā Isa. p. Argentū tuū versū est
i scorā. vñ tuū mīritū ē aq; qd̄. n. perimixtū
ē patit̄ defectū q̄tū ad spēm. Aliq; aut̄ defec
tus ē fm̄ quātitatē q̄ p mensurā cognoscit
t̄ iō sigs scient̄ vītae deficiēti mēsure i ven
dendo fraudē cōmittit: t̄ ē illicita vēditō. vñ
dī Deut. 25° Nō habebis i sacculo offa pō
dera mai⁹ t̄ min⁹: nec erit i domo tua modi
us maior t̄ minor. Et p̄ ea subdit̄. Abomi
natur. n. dīc eū q̄ facit h̄. t̄ aduersat̄ oēz in
iūsticiā; defectū ē ex parte q̄litas: puta si
aliq; aīal iſfirmū vendat q̄s fāntū. qd̄ sigs
scieū fecerit fraudē cōmittit i venditiōe. vñ ē
illicita vēditō. Et i oīb̄ talib; n̄ sollū aliq;
peccat iūstā vēditōne faciēdo: s; et ad rīti
tūne tenet̄. Si vñ eo īgrante aliq; pdic
toū defectū i re vēdita fuerit. venditor q̄
dū nō peccat: q̄ facit iūstū mālit̄: nō tñ eius
opatio ē iūsta: ut ex s̄ dīctis p;. tenet̄ tam
cū ad ei noticiā puenerit dānu recōpēsare
ēptor. Et qd̄ dīctū ē de vēdito: et itelligē
dū ē ex pte ēptor: Cōtig. n. qñz vēditoē
creder suā rē eē min⁹ p̄cīsā q̄tū ad speciē.
sicut si aliq; vendat aurum loco auricalci. t̄
ēptor si id cogscat iūstē emit̄ t̄ ad restituō
nē tenet̄. Et eadē rō ē de defectu q̄litas t̄
q̄tūtis. Ad primū ḡ dō q̄ aurū t̄ argen
tū nō solū cara sūt. pp̄ vītītates vāsorū que
ex eis fabricat̄ aut alioz b̄mōi: s; et pp̄ di
gnitatē t̄ puritatē s̄be ipsoz. t̄ iō si aurū v̄k
argentū ab alchimicis factū vēram species
nō babeat auri t̄ argenti: est fraudulenta et
iūsta venditio. presertim cū sint aliq; vītīta

tes auri t̄ argenti. uel fm̄ nālē opatōez ip̄o
rū q̄ nō cōueniūt auro p̄ alchimīā sophisti
cato sīc q̄ h̄ p̄p̄tātē letificādi. t̄ 3 q̄sdā i
firmitates medicinalis iuuat. frequēti etiā
pōt poni i opatōe. t̄ diutī i sua puritate p̄
manet aurū vñz q̄ aurū sophisticatū. Si ac
p̄ alchimīā fieret aurū vera: nō ēt illicitum
ip̄u pro vero vēdere: q̄ nibil prohib̄ artem
v̄t̄ aligb; nālib; cāis ad producendū nāles
t̄ veros effect̄: sicut Auḡ dīc i 3° de tri. d̄ bis
q̄ arte demonū fūt̄. Ad scđm dō q̄ men
suras rerū venalū nccē ē in dīfīs locis esse
dīfīs prop̄ dīfītātē copie t̄ inopie rez: quia
vbi res magis abūdāt iſuetuerit eē maiores
mēsure. In vnoq; tamen loco ad rectores
ciūtatis p̄tinet dēfīnīare que sint iūste mē
sure re p̄ venalū. pensatis cōditionib; loco
rū t̄ rez. t̄ iō has mēsurās publica aucto
ritate uel cōsuetudine iſituta p̄fīre n̄ l̄. Ad
tīu dō q̄ fūt̄ Auḡ dīc i xi. de ciūt. dei.
P̄cīi rerū uenalū nō cōsideraf fm̄ gdīz
nāe cū qñq; pluris vēdāt vñ equū q̄ unū p̄
uūs. s; cōsideraf fm̄ q̄ res i usū boīs ueniūt.
t̄ iō non oīz q̄ venditor uel ēptor cogscat
ocētas rei uēdīte q̄litas: s; illas solū p̄ q̄s
reddit̄ humanis usib; apta. puta q̄ equū fī
fortis t̄ bñ currat. t̄ filiē in ceteris. Has aut̄
q̄litas de facili uenditor t̄ ēptor cogscere
possunt.

Ad tertiu z sic proce

dīfī. Videf̄ q̄ uēdītor nō teneat̄ dīcē uītīz
rei uēdīte. Tū. n. uēdītor ēptor ad emē
dū nō cogat uīdetur ei iūdīcio rē quā uēdīt
supponere: s; ad eūdē p̄t̄ iūdīciū t̄ cogni
tio rei. n̄ ḡ uīdetur iūpādū uēdītori si ēptor
i suo iūdīcio decipit̄ p̄cipitātē emēdo abs
diligēti īgītōne dīfītātē rei. ¶ P. Tūl
tū uīderur q̄ aliq; id faciat. vñ ei opatio
ip̄ediatur: s; si aliq; uītīa rei uēdīnde idicet
ip̄edit̄ suā uēdītōne. Tū. n. Tūlli i lib̄ de
offi. idicet quēdā dīcēt̄. Quid tā absurdū
q̄ si dīc iūtū ita p̄co pdiceret domū pestile
tē uēdī. ḡ uēdītor nō tenetur dicef̄ uītīa rei
uēdīte. P. Magis nccīz ē hōi ut cogscat
uītīa vīrtūl q̄ ut cogscat uītīa rerū q̄ uēdīf̄.
z hō nō tenet̄ cuīlīz cōfīlīz dare t̄ vītītēz
dicef̄ dīfītātē q̄ p̄tinet̄ ad vītītē: q̄nū nulli de
beat dicef̄ falsitatē. ḡ multo min⁹ tenet̄ uē
dīt̄ uītīa rei uēdīte dicef̄ q̄ filiū dādo em
ptor. P. si aliq; teneat̄ dicef̄ dīcē: t̄ i uēdīte

B nō ē nisi ut miniatē de p̄cio. s̄ q̄nq̄ dimitt̄
eret de p̄cio ēt absq; vitiū rei vendite prop̄
aligd aliud; puta si vendoror deferēs tritū
ad locū vbi ē caristia frumēti si sciat m̄ltos
posse venir q̄ deferant: qd̄ si sciretur ab em̄
tibus min p̄ciū darent. b̄'mōi autē non op̄z
dicere vendororē vt videt. ḡ parī ratone nec
vitia rei vendite. **S** 3 5 ē qd̄ **A**mb̄, dīc i li^o
de offi. In h̄ctib̄ vitia eoru q̄ veneūt prodi
iubent: aut n̄si intimauerit vendoror q̄uis i
ius emptoris transferit doli actione vacuā
tur. **D**icendū q̄ dare alicui occasiōne
piculi vel dāni sp̄ ē illicituz: q̄uis non fit ne
cessariū q̄ h̄ alteri sp̄ det auxiliū vel ɔfiliū
prinē ad ei^o q̄lēcūq; prouocationē. s̄ b̄ lo
lum ē n̄ccium i aliq̄ casu definiat: puta cū
ali^o ei^o cure subdat: uel cū n̄ p̄t ei p̄ alii s̄b
ueniri. Venditor at q̄ rez vendēdā prop̄it.
ex b̄ ipo dat empori dāni vel piculi occasi
onem q̄ rem viuiosam ei offert̄ ex eius vi
tio dānu vel periculū icurrere possit. dānu
qdem h̄ propt̄ b̄'mōi vitiū res q̄ vendenda
pponit minoris fit p̄ci. ipse b̄o pp̄ b̄'mōi
vitiū nihil de p̄cio substrahat. periculū aut̄ si
propt̄ b̄'modi vitiū v̄sus rei reddat ipedit̄
vel noxi^o: pura si aligs alicui vendat equum
claudicante p̄ velocī vel ruinosā domū pro
firma: vel cibū corruptū sue venenosū p̄ bo
no. Unde si b̄'mōi vitia sūt occulta t̄ ipse n̄
deteget. erit illicita t̄ dolosa venditio. et te
nēt vendoror ad dāni recōpēsationē. **S**i b̄o
vitiū fit māifestū: puta si equ^o fit monocul^o
vel cū v̄sus rei t̄ si n̄ cōpetat vendoror p̄t
t̄n̄ eē cōueniens alijs. t̄ si ipse pp̄ b̄'mōi vi
tū substrahat q̄tū o^o de p̄cio: n̄ tenet ad
manifestandū vitiū rei: q̄ foris prop̄ b̄'mo
di empor: veller plus substrabi de p̄cio
q̄ eēt substrahendū. vñ p̄t licite vendoror in
cēnitati sue ɔculere vitiū rei reticēdo. **A**d
prūmū ḡ dō q̄ iudiciū non p̄t fieri nisi b̄ re
manifesta: vñ usq; q̄. n̄ iudicat b̄m q̄ cognoscit
ut dñ in p̄ ethicorū. vñ si vitia rei que vē
denda proponit sūt occulta: n̄si p̄ vēitōrē
manifestēt̄ non sufficienter māitt̄ empo
ri iudiciū: securū at esset si essent vitia māife
sta. **A**d secūdū dō q̄ n̄ oportet q̄ aligs p̄
p̄cone vitiū rei vendite prenunciet: q̄ si p̄di
ceret vitiū extremerē emporē ab emendo
dū ignorarēt̄ alias conditiōes rei i cōḡtū ē bo
na t̄ vtilis: s̄ singularit̄ ē dīcēdū vitiū rei ei
ḡ ad emendū accedit q̄ p̄t simul oēs ɔditō

nes ad intiūcē cōparare bōdas t̄ malas: nihil
.n. prohibet rē i aliq̄ vitiolā: i multis alijs vī
lēm eē. **A**d tertū dō q̄ q̄uis bō n̄ teneat
simpliciē oī bōi dicere veritatē de his q̄ per
tinēt ad v̄tutes: tenet t̄n̄ in casu illo d̄bis di
cē veritatē q̄ ex ei^o facio alfi piculū ūmine
ret i detrimētū v̄tutis nisi diceret veritatem
t̄ sic ē i proposito. **A**d quartū dō q̄ vitiū
reſ facit rē i p̄tū cē m̄ioris valoris q̄ videat
s̄ i cāu p̄missō i lūtuſ res expectat eē m̄iori
valoris p̄ ūquētū negociaſo p̄ q̄ ab emētib̄
igrāf. vñ vēdutor q̄ vēdit rē b̄m p̄ciū q̄d̄ iue
nit nō vñ ē iusticia facere si qd̄ futurū ē non
exponat: si t̄n̄ exponēt vel de p̄cio substrahē
ret ab dātoris eēt v̄tutis: q̄uis ad b̄ n̄ vida
tur teneri ex iusticie debito.

Ad quartū sic pro

cedit. **T**idē q̄ n̄ liceat negociaſo aligd
cari^o vēdere q̄ emere. **D**icit. n. **C**rito^o super
Zo atib̄. 21°. Quicq; rē cōparat ut itegram
t̄ imutatā vendēdo lucreſ ille ē mercator q̄
de tēplo dei eycis. **E**t idē dīc **C**assiodor^o iu
p̄llud ps. **Q**m̄ n̄ cogui litteraturaz: uel ne
gociationē. b̄m alia līram. Quid iquit ē alio
negociatio n̄si vili^o cōparare t̄ cari veile di
strabef. **E**t subdit. Negociatores tales oīs
eiecit de tēplo: i null^o eycis de tēplo n̄i p̄
pter ali qd̄ p̄ciū. ḡ talis negociaſo ē p̄ci. **P**.
Contra iusticiā ē q̄ aligs rē cari^o ven
dat q̄ valeat: uel vili^o emat: ut ex dictis appa
ret: s̄ ille q̄ negociaſo rē cari^o vēdit q̄ eme
rit. necesse est q̄ vel vili^o emerit q̄ valeat:
uel cari^o uēdat. ḡ hoc sine p̄ciō fieri n̄ p̄t

Tero^o dīc. Negociatores clericū: ex iope
duite: ex igbili gloriōsū q̄si q̄dā p̄stez fuge
n̄ autē negociaſo clericī iudicēda eē uō
tur n̄si prop̄ p̄ci. ḡ negociaſo aligd uil^o
emere t̄ cari^o uendere ē p̄ci. **S** 3 ē est qd̄
Aug^o dīc sup illud ps. **Q**uoniā n̄ cogui līte
raturaz. Negociatores m̄d^o acgrenaſ pro dā
no blasphemat. pro p̄cius rep̄ metit̄ t̄ pejerat.
s̄ b̄ vitia bōis non sūt artis q̄ sine his vitiis
agi p̄t. ḡ negociaſo b̄m se n̄ ē illicitū. **H**e
dō q̄ ad negociatores prinet cōmutatiō
bus rerū iſiteſ. Ut at ph̄s dīc i p̄poli. du
plex ē rerū cōmutatiō. **U**na qdem quasi nāl
t̄ nccia p̄ quā. s̄. fit cōmutatiō rei adrez: uel
rerū t̄ denariorū prop̄ ncciatē uite. t̄ talis
cōmutatiō n̄ prop̄ p̄tner ad negociatores
s̄ magl ad iconomicos t̄ politicos q̄ habēt

prouidere vel domui vel ciuitati de reb⁹ ne cessari⁹ ad vit⁹. Alia dō cōmutatōis spēs ē vel denario⁹ ad denarios: vel quarūcūq; r̄ tum ad denarios: nō prop̄ res necessaria⁹ vite: s; prop̄ luc⁹ querēdū. t̄ h̄ qđē negotiatio prop̄ videt ad negotiatores p̄tinere s; p̄b; prima āt cōmutatio laudabilis ē q; d̄ser uit nāli necessitati. sc̄da autē iuste vitupat: ga q̄tu⁹ ē de se deseruit cupiditati lucri q̄ emi nā nescit: s; ī infinitū tendit. t̄ iō negotiatio fm se cōsiderat quādā turpitudinem habz iōtū nō iportat de sui rōne fine⁹ honestum uel nccium. luc⁹ tñ qđ est negotiati⁹ finis s; iō sui rōne nō iportet alig⁹ honestum vel nccium: nibil tñ iportat de sui rōne vitioluz v̄l̄tū ūriū. Vñ nibil prohibz luc⁹ ordiari ad aliquē fine⁹ nccium uel eriā honestū. t̄ sic negotiatio licita reddet: s; cū alig⁹ lucrum moderatū qđ negotiādo q̄rit ordiat ad dominus sue sustentationē: uel ēt ad subuenientū idigentib⁹: uel ēt cū alig⁹ negotiati⁹ intēdit prop̄ publicā utilitatē: ne s; res nccie ad vitam patrie desint: t̄ luc⁹ expedit nō quasi fine⁹: s; q̄st stipendiu⁹ laboris. Ad p̄mū ḡ dō q̄ verbū Criso. ē intelligendū de negotiati⁹ fm q̄ ultimū fine⁹ ī lucro cōstituit. qđ preci pue v̄r q̄n alig⁹ rē nō imutata car⁹ vendit. Si. n. rē ī meli⁹ mutata car⁹ v̄dat. v̄det p̄ miū sui laboris accipere: q̄uis ī ipsū lucru⁹ possit licite intendi: nō sic ultimū finis s; propter aliu⁹ fine⁹ ncciu⁹ t̄ honestū ut dictum ē. Ad scdm dō q̄ nō q̄cūq; car⁹ v̄dit alig⁹ q̄ emerit negotiati⁹: s; solū q̄ ad h̄ emit ut carius v̄dat. Si āt emit rē nō ut uendat s; ut teneat t̄ postmodū prop̄ aliquā carnē eā uēdere uelit nō ē negotiatio: q̄uis car⁹ v̄dat p̄t. n. h̄ licite facer: l̄ q̄ ī alio rē meliorauit: uel q̄ p̄ciū rei ē mutatu⁹ fm d̄fisitatē loci ul̄ t̄pis uel prop̄ piculū cui se expōit trāsserēdo rē de loco ad locū: uel eā fieri faciēdo. t̄ fm h̄ nec ēptio nec v̄editio ē iusta. Ad c̄tiū dō q̄ clerici nō solū debet abstinere ab his q̄ sūt fm se mala: s; ēt ab his q̄būt spēm malū. Qđ qđē ī negotiati⁹ cōtingit: tū p̄op̄ h̄ ē ordinata ad lucrū frenū cui⁹ clerici d̄bent eē 2̄tēptores: tū ēt prop̄ frequētia negotiati⁹ uitia: q̄ difficulter exuif negotiator: a p̄ctis labiorū: ut dō Ecc. 26°. Est t̄ alia cā: q̄ negocia⁹ nimis ip̄licat ai⁹z secularibus curi. t̄ p̄ c̄ns a spūglīb⁹ retrahit. vñ apls dīc. 2° ad T̄bimot. 2° Nemo militans deo

ip̄licat se negocia⁹ secularib⁹: li⁹z tñ clericis v̄ti p̄ia cōmutatōis spē. q̄ ordinat ad necessitatē vite emendo uel vendēdo.

Einde ɔside

Drandū est de p̄ctō usure qđ cōmittit ī mutuis. Et circa h̄ q̄rūl̄ q̄tuoz. p̄ utrū sit p̄ctn accipe pecunia ī preciū pro pecunia mutuata qđ ē accipe usurā. 2° vir⁹ liceat p̄ eodē quācūq; utilitatē accipere q̄i ī recōp̄lationē mutui. 3° v̄r̄ alig⁹ restituere teneat id qđ de pecunia usuraria iusto lucro lucrat⁹ ē. 4° utr̄ liceat accipere mutuo pecuniā s; b̄ usura.

Ad primū sic proce

ditur. Vide q̄ accipe usurā pro pecunia mutuata nō sit p̄ctz. Nullus. n. peccat ex h̄ q̄ se q̄tur exēplū xp̄i. s; dñs d̄ se ipso dīc. Lucl. 19°. Ego ueniēs ī ueris exegissē illā. s. pecuniam mutuata. ḡ nō ē p̄ctm accipe usurā pro mutuo pecunie. H̄ic d̄ in ps. Lex dñi īmaculata: q̄. s. p̄ctm prohibz: s; ī lege oīna cōcedit alio⁹ usura: fm illud Deut. 23°. Nō fenerab̄ fr̄i tuo ad usurā pecunia nec fruges nec quālibz alia rē: s; alieno: et qđ pl̄ ē etiā ī p̄miū re promittit pro lege suata fm illud Deut. 28°. Fenerabis gentib⁹ multis. et ipē a nullo sen⁹ accipies. ḡ accipe usurā n̄ ē pecatū. P. In reb⁹ būanis dēminat̄ iusticia p̄ leges ciuiles. et fm eas cōcedit usuras accipere. ḡ nō v̄r̄ eē illicitū. P. Pretermittet filia nō obligat ad p̄ctm. sed Lucl. 6°. inter alia ɔsilia ponit: date mutui nibil inde spe rantes. ḡ accipere usurā non est p̄ctm. P. Preciū accipere p̄ eo qđ q̄s sacere n̄ teneatur: n̄ v̄r̄ eē h̄ se p̄ctz: s; nō ī q̄libz casu teneat̄ pecunia bñs eā proxio mutuār̄ ḡ s; ei alio⁹ pro mutuo accipere preciū. P. Argentuz monetatū et in uasa formatu nō differt spē s; licet accipere p̄ uasis argenteis p̄ciū accōmodatū. ḡ et h̄ accipere p̄ciū pro mutuo argēti monetati: usura ḡ nō ē fm se p̄ctm. P. Quilibz p̄t licite accipere rē quā ei dñs rei uoluntarie tradit: s; ille q̄ accipit mutui nō luntarie tradit usurā. ḡ ille q̄ mutuat̄ licite p̄t accipe. H̄z h̄ ē qđ d̄r̄ Exo. 22°. Si pecuniaz mutua de deris pplo meo pauperi q̄ habitat tecū: nō ergeb̄ eu q̄i exactor nec usuri⁹ opp̄mes. P. dō q̄ accipere usuram pro